

બનામે જહાંગીર બઆફરી.

ચલતા પુર્ન.

નામના

મુનશી આગા મોહમદશાહ "હુશ" પાસે
ખાસ લખાવેલા નાટકનાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર,

નવી આલફરેડ નાટક મંડળી.

પ્રાપ્તિયદ્ધ માણિકજી જીવજીતી માર્ગર,

નાં ૩૧ ૪, લુડ હાઉસ રોડ, કોલાબા=મુંબઈ.

જે ચોપડી ઉપર મા. જ. માર્ગરની સાહીનો રખરનો જાપ નહી હશે
તે ચોરીની અથવા બલતે દેકાણે છપાવલી ધોડાળાવાળી સમજવી.

467

ધી જૈન એડવોકેટ પ્રાન્ડીંગ પ્રેસમાં શા. શ્રીમનલાલ
ગોકળદાસે છાપી.

ડે. બીકાદે જર્થીંગલાઈની વાડી-અમદાવાદ.

આકૃતિ ૪ થી પ્રત ૨૦૦૦ સને ૧૯૨૦

કૌમલ ૪ આના.

આ ચોપડીના કોપી રાષ્ટ્ર તથા એ માંહેના જેમ બહુ બ-
તવાના, ગાયબો છપાવવાના સર્વે હક નવી આલોકેડ નાટક
મંડળીના માલિકોએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે. જે કોઇ પણ
આસામી અથવા કુંપનીએ હકોના ભંગ કરશે અને બહુ બતાવશે
કે ગાયબો છાપશે તે તેના પર તેને જોખમે અને હીસાએ કાયદેસર
પગલાં ભરવામાં આવશે.

પીઠ આ ચોપડી સને ૧૮૪૭ તથા ૧૮૬૭ ના આકર
પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

દાવાર

પીરસ્ટ-સંમદ

NOTICE.

The New Alfred Theatrical Co. BOMBAY.

To all to whom it may concern **NOTICE** is
hereby given that the Proprietor of **THE NEW
ALFRED THEATRICAL Co.** of Bombay has
put on the Boards at Bombay a Play in Urdu
continued **CHALTA-PURJA** The Proprietor
of the above Company is the owner of the songs
therein as well as of the sole rights of performance
and he reserves to himself all such rights under
the law relating thereto **NOW**. It is hereby notified
that any person or persons, company or companies
found infringing any of the said rights whether of
copyright or of performance, will do so at his or
their risk and will render himself or themselves
liable to restraint thereof by an injunction as well as
to damage to the owner of the above company and
steps will be taken by him to restrain the infringe-
ment of his rights and to recover damages at
the cost and risk of the offending party or parties

Dated at Bombay this 6 day of July 1914.

Maneckjee Jeevanji Master,

PROPRIETOR.

THE NEW ALFRED THEATRICAL Co.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક . ૫૩૨૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યાત્રા ૨૫

વિષય ૬૭૬૮:૨-૪ ૪૬૮

બનામે ખુદાવંદે બાલાઓ પરત

અસતા પુર્ન.

નામના ખેલના પાત્રો.

મરદો.

આબ્દ—બહે, બહ ફર્મનો નવો માલેક

અ. ફરાહ—બહે, બહ ફર્મનો આમલો નોકર
પાછળથી બનાવટી આબ્દ.

સિકંદર—એક પુરાનો રામીસ

અમલમ—બહે, બહ ફર્મનો એક કલાર્ક

ના. જમ—એક રહસનો છોકરો.

ઔરતો.

મની. જ—આ બહની છોકરી

નજમા—અ. ફરાહની છોકરી

સિયુ. શ—ના. જમની બીબી

એ વતરોએ ક્યદીઓ દારોગા

નોકર સહેલીઓ ઇત્યાદી ઇત્યાદી.

બનામે પુઠાવંદે બાલાઓ પરત.

દેખાવ ૧—પરિશતઓ અઠલ તથા પરિશતઓ અમલ દુન્યા આજ કાલ કેવી રીતે ચાલે છે. તે પર વાદવિવાદ કરતા, આ નાટકના મુખ્ય પાત્રો પોતાનો ભાગ કેવી રીતે બજાવશે તે સમજાવે છે.

દેખાવ ૨—જેલખાનામાં ક્યદીઓ પોતાની હાલતપર અફસોસ કરે છે જ્યાં સિકંદર નામી ક્યદી, જે એક પુરાનો બદમાશ છે તે, ખીજા ક્યદીઓની મસખરી કરે છે, આ જેલખાનામાં અફરાદ નામનો એક ક્યદી જે એક દગાખાજ દોસ્તના ફસાવવાથી જેલની સજા ભોગવે છે, તેની મદદથી સિકંદર, જેલખાનું તોડીને નહાસી જાય છે.

દેખાવ ૩—ખાંને નહાસતા એક જંગલમાં આવે છે, અને હવે શું કરવું તેના વિચાર કરે છે. અફરાદ પોતાની બેટી નજમાને મજબા અધીરા પડેલો ઢોવાથી પોતાના શહેર દિલ્લી તરફ જાય છે. આ જંગલમાં નાજમ નામનો જવાન; પોતાની બાયડીને તેડવા સાસરે જતો દેખાય છે ત્યાં, હુચ્ચો સિકંદરખાન તેને મળે છે, અને તેનીથી બધી હકીકત જાણી લઈ, નાજમની શરમાસથી તેની સાથે નાજમના સાસરીયાં ગામ જવા તેને હુટવાના ઈરાદાથી તૈયાર થાય છે.

દેખાવ ૪—નજમાં અફરાદની બેટી; પોતાની ગરીબીપર અફસોસ કરતી ઉભી છે જ્યાં અસલમ નામી જવાનનું આવવું થાય છે નજમાની ગરીબીપર તરસ ખાઈ પોતાની ન્હાની બહેનને શીખવવાનું સોંપે છે. અસલમના જવા બાદ નજમાનો બાપ, જે કેદખાનાથી નહાસીને આવેલો છે તે, ગુસ્સાભરે દાખલ થાય છે. અને આવ્યા કે જલ્લે અફરાદને ફસાઓ હતો, તેના અગદાદથી આજી મહેંચવાના સમાચાર જે એક ન્યુસપેપર છપાયાં છે તથા પોતાના મોટાભાઈ તેને એસતેકબાલ જનાર છે તે પોતાની છોકરી નજમાને ખતાવી આજાદ પર પોતાનો જુતો કીનો લેવાનો ઇરાદો કરી નજમાના રોકવા છતાં ઇસ્કાંદર ચાલી જાય છે.

દેખાવ ૫—સિકંદર ના જીમને રખડતો કરી પોતેજ ના જીમ બની ન ના જીમના સુસરાલમાં જાએ.

દેખાવ ૬—સિકંદર જે બનાવડી ના જીમ બનીને આવ્યો છે તે ના જીમની બાએડીને લઇને જવા માટે છે ત્યાં ખરો ના જીમ આવી પહોંચે છે અને સિકંદરને, ઠગારો જણાવે છે, પણ કોઇ તેનું માનતું નથી. તેથી તેને ત્યાંથી હડધુત કરી હાંકી કાઢે છે ત્યાર બાદ સિકંદર ના જીમની બાએડીને લઇને જાએ છે ના જીમ પાછો આવે છે અને જે માણસને, ના જીમના સસરાએ ના જીમને સેવા મોકલ્યો હતો જે તેનાથી છુટો પડી ગયો હતો તેને પોતેજ ના જીમ છે એમ સાક્ષી તરીકે લાવે છે ત્યાં બધો પડો કુટી જાય છે અને બધાં, સિકંદરની પાછળ તેને પકડવા જાય છે.

દેખાવ ૭—સિકંદર, નદી કીનારે જે લોકો તેને પકડવા આવ્યા હતા તેનાથી નાકાસી આવે છે જ્યાં દુરથી તેને અફરાદ આવતો જણાય છે તેને જોઇને તે છુપાઈ જાય છે. અફરાદ આવી આવ્યા તેના સપાટમાં આવ્યો છે તેથી તેનીપર કીનો સેવા તૈયાર થાય છે યહાં આજાદ જે બગલાથી આવેસો છે તે આવી લાગે છે અફરાદ અને આજાદ વચ્ચે ફટલીક તફરાર થવા આજાદનું ગણું દાખી નાંખે છે અને નદીમાં નાંખી દીએ છે આ દેખાવ સિકંદર જોઇ લીએ છે.

રૂાપ.

અંક બીજો.

દેખાવ ૧—(બે કે હકીકતમાં ખુનતો આજાદનું ઘયું છે પણ લોકો એમ સમજે છે કે અફરાદનું ખુન ઘયું છે અને તે ખુનતો થક, બનાવડી આજાદપર આવે છે ફાદમાં તે માટે તપાસ ચાલે છે પણ તે અફરાદ (બનાવડી આજાદ) તેમાંથી પુરાવો નહીં મળવાથી છુટી જાએ છે) આ ખુનની ચરચા હોટેલના મેનેજર તથા તેના

તેનો નોકર કરે છે જ્યાં નજીમાં અપ્રરાદની ઓકરી, પોતાના બાપનું ખુન આગળે કીધું છે આમ માની લાઇને (બનાવટી આગળ) અપ્રરાદની પાસે આવે છે પણ ખબર મમે છે કે તે તે સહવારની ગ્રનમાં દિલ્લી ઉપડી ગયો. પોતાને ઘોઠા આપીને નહાસી ગયો તે માટે નજીમાં પોતાનો ચુરસો જલદેર કરે છે. જ્યાં અસલમ જે નજીમાં સાથે આવેલો છે તે ત્યાં આવી લાગે છે. નજીમાં પોતાના બાપના ખુની સાથે જો એક વખત મેલની આપે તે હમેશાંને માટે પોતે અસલમની યદ રહેવાને કહે છે. અસલમ તે વાતનો ઓકરા કરે છે.

દેખાવ ૨—બનાવટી આગળ પોતે ખુન કરતાં તો કરી ગયો પણ પોતાના દીલને કંઈ સુખ મલતું નથી. તેનો અપ્રસોસ કરતો દેખાય છે.

દેખાવ ૩—મનીજ ખાળમાં પોતાના બાપનું ખુન થતું જુને છે બાળમ બળે છે તેને બનાવટી આગળ જગાડે છે ઉંઘમાંથી, મનીજ ચોટી ઉડી બનાવટી આગળને પોતાના બાપનું ખુન કરનાર તરીકે પકડે છે, પણ જ્યારે હોશિયાર થાએ છે ત્યારે પરતાએ છે. અપ્રરાદ (બનાવટી આગળ) તેને યહાંથી દુર કરતા પોતાનો નાસ્તો મોકલવા માટે કહે છે મનીજ પોતાનો બાપ, આવી ઠડેપને પરતવાથી, અપ્રસોસ કરતી જાય છે અપ્રરાદ (બનાવટી આગળ) મનીજ માટે અપ્રસોસ કરે છે ત્યાં માણસ નાસ્તો લાવીને મુકે છે નાસ્તો આવ્યા બાદ સીકંદર દાખલ થાએ છે. અને કેટલીક વાતચીત બાદ, પોતે સિકંદર છે આમ અપ્રરાદને જણાવે છે.

અપ્રરાદ મભરાએ છે. એને તેને ટાલવાની તદખીર કરે છે પણ સિકંદર માનતો નથી છેવટે રૂપીયા ત્રીસ હજારનો ચેક લાઇને જાય છે. સિકંદરના જવા બાદ અસલમ નજીમાં આવનાર જે, (જે આગળનો પોતાનો નોકર છે) આવી લાગી અપ્રરાદની ઓકરી નજીમાં તેને મલવા માગે છે આમ અપ્રરાદને જણાવે છે અપ્રરાદ તેને ટાલવા કહે છે પણ અસલમ કહે છે કે તમે જો તેને નહીં મલસો તો તે મોકલુ પુશન કરશે. તેથી લાચાર બની; અપ્રરાદ કહે છે કે જા નજીમાં

લાવીને યહાં બેસાડ પશુ તેને એકલીનેજ બેસાડને આમ હુકમ આપી પોતે અફરાદ છે એમ પકડાઈ નહીં આવે તે માટે પોતાના દેખાવ બદલવા જાએ છે અસલમ નજમાને, બેસાડી પોતે તેની રાહ જોતો બાગમાં બેસવાનું કહીને જાએ છે. અફરાદ પોતાના ચેહરામાં ફરફાર કરી નજમાં સામે આવે છે, અને તેને પોતાના બાપના ખુની તરીકે માની તેની સાથે કેટલીક તકરાર તકરાર કરે છે અફરાદ તેને ઘણીખી સમજાવે છે પણ તે માનતી નથી ઘણી હુજૂત કરી અફરાદને ગરિબાનમાંથી પકડે છે તેની આવી હુજૂત જોઈને પોતેજ તેનો બાપ છે આમ જાહેર કરી, ચોંટાપર જે ફરફાર કીધો હતો તે કાઢી નાંખે છે, આગળની જગ્યાપર પોતાના બાપને જોઈને નજમા હમરત થાએ છે.

દેખાવ ૪—અસલમ, બાગમાં નજમાની રાહ જુવે છે પણ નજમાં હજી સુધી આવી કેમ નહીં તેની ચિંતામાં પડે છે ત્યાં નજનાં, પોતે ગભરાએલી આવે છે, અને આગળને બદલે પોતાના બાપને જોવાથી; પોતે સમજી જાએ છે કે, આગળે ખુન નથી કીધું પણ આગળનું ખુન તેના પોતાનાજ બાપનેજ હાથે થયું છે. અસલમ પાછળથી આવી નજમાની ચિંતાનું કારણ પુછે છે નજમા તેને ખરે બેદ બનાવતી નથી અને કહે છે કે હવે હમેશને માટે અસલમે નજમાને લુલી જવું કેમકે તે હવે તેની સાથે શાદી કરી સકશે નહીં, આમ કહી જવા કરે છે અસલમ તેને રોકે છે, પણ નજમાં ન રોકાતાં, કેટલીક તકરાર પછી અસલમને હોડી દિલગીરીથી જતી રહે છે. નજમાના જવા બાદ અસલમ પોતે આમ માની લે છે કે આગળે નજમાને કાંઈ ધમકી આપીને ચુપ કરી નાંખી છે અને આગળેજ નજમાના બાપનું ખુન કીધું છે, તેથી આ કામ છુપી પોલીસના વડાને જાણાવવાનું કહીને જાએ છે.

દેખાવ ૫—મનીજ બનાવટી આગળને પોતાનો ખરે બાપ કામકે છે; પણ તે તેની સાથે સગા બાપ જેવા ખારથી વરતતો

નથી તેનો અશ્વોસ પેતાની સહેલીઓ આગળ કરે છે સહેલીઓ તેને દિવાસો આપે છે.

કથાવ ૬—બનાવટી આળદ ખરા આળદનું ખુન કરી મોટી દોષલનો ધણી થવા છતાં દિલને અમન નહિ હોવાથી તથા વારંવાર સિકંદર આવી તેને સતાવે છે તેનો અશ્વોસ કરે છે જ્યાં સીકંદર પાછો આવી તેની ખાસે રૂપીઆ દસ લાખ આપે છે. તે એવી ધરને કે ધડીધડી ઘુને આવીને પુછવું નહિ, બનાવટી આળદ તેને રૂપીઆ આપવા ના પાડે છે, સિકંદર તેને ધમકી આપે છે કે બચ્ચા સીધે રસ્તે નહીં ઉતરશે તો પાછું જેલખાને જવું પડશે, યહાં આળદની છોકરી મનીજને બનાવટી આળદ સિકંદરખાનના કહેવાથી બુલાવે છે મનીજ આવતાં સિકંદર તેની સાથે પ્યાર મોહજાતની ઘેલી ગાંડી વાતો કરે છે મનીજ તેને ધુતકારીને જાગે છે મનીજનના જવા પાદ સિકંદરખાન તેને જહેર આપવાની વાત બનાવટી આળદને કહે છે કેટલીક તકરાર પછી સિકંદરના કહેવા મુજબ કરવાને બનાવટી આળદ લાચારીએ કબુલ થાય છે.

કથાવ ૭—નાજમ પેતાની એવરત યિયુદ્ધ પર ખદા થાય છે કારણ કે તે સિકંદરની સાથે ચાલી ગઈ હતી સિયુદ્ધ તેને મનાવે છે.

કથાવ ૮—મનીજ ખીમાર જેવી નજર આવે છે ત્યાં બનાવટી આળદ સિકંદરખાન સાથે દવા પીવા કહે છે મનીજ દવાથી તો વધારે તખીયત ખરાબ થાય છે તેથી દવા પીતા બનાવટી આળદને ના પાડે છે બનાવટી આળદ મનીજને કહે છે કે ત્હારે બમે તો દવા ના પી, સિકંદરખાન બનાવટી આળદને કપોડે આપે છે કે, એમ છોકરીના કહેવા પ્રમાણે ચાલીને તેને બગાડી નાખશે જો દવા નહીં પીશે તો સાડી કેમ થશે આમ કહી પોતે તેને દવા પીવા કહે છે ત્યાં નજમા પરદા પછવાડેથી નીકળી આવી મનીજને દવા પીતો આટકવે છે. તથા મનીજને કહે છે કે થોડા વખતને માટે આગમાં જઈ આરામ કર, મનીજ નજમાના

કેદેવાથી જાએ છે ત્યાર બાદ બાપ બેટી તથા સિકંદરખાન ત્રણેમાં કેટલીક તકરાર થાય છે. નજમાં પોતાના બાપને સિકંદરખાનના સ્થાય છોડવા વીનવે છે. પણ સિકંદરખાનના પંજમાં બનાવટી આજ્ઞા સપડાએલો હોવાથી નજમાનું કહેવું લાચારીથી માનવાની ના પાડે છે તેથી નજમા લાચાર થઈને જાએ છે.

ટ્રેખાવ ૯—નજમા પોતાના બાપ માટે અફસોસ કરતી દાખલ થાએ છે ત્યાં દુરથી પોતાના આહનાર અસલમ, તથા પોલીસના વડાને આવતા જોઈ સમજી જાએ છે કે, અસલમ મહારા બાપને આજ્ઞા સમજીને તેને ફસાવવાની ગોઠવણ કરે છે. તેથી છુપાઈને તે લોકોની વાતો સમજે છે અસલમના ખુલાસાપરથી છુપી પોલીસના વડાને શક જાએ છે કે આજ્ઞા સાચો આજ્ઞા નથી. પણ તેના લિખાસમાં કોઈ ખીજોજ વળી આજ્ઞા થઈ બેઠો છે તેથી પોલિશ કમીશનર પાસે વોરંટ લઈ આજ્ઞા રાત્રે જ બનાવટી આજ્ઞાને ગીરફતાર કરવો આમ મસલેહત કરી જાએ છે આ વાતો સાંભળી નજમા ગજરાટમાં પડે છે અને ઘુરતજ પોતાના બાપને ખબર કરવા દોડી જાએ છે.

ટ્રેખાવ ૧૦—ગજરાતના બાર વાગી ગયા છતાં પણ બનાવટી આજ્ઞાને નીંદ ન આવવાથી આમ તેમ ફરે છે જ્યાં નજમા દોડી આવી છુપી પોલીસ તથા અસલમ. વચ્ચે થએલી વાતચીત પોતાના બાપને કહે છે છેવટે બન્ને બાપ બેટી રાતો રાત સહેર છોડી નાશી જાએ છે, તે લોકોના નહાસી જવા પછી છુપી પોલીસનો વડો તથા અસલમ અને સિપાઈએ! આવી આજ્ઞાને ગીરફતાર કરવો છે તેથી તેનીપર એકદમ દુટી પડીને, બાંધી લેવો, આવો મનસુબો કરી આજ્ઞા પલંગપર હલેલો કહે છે, પણ આજ્ઞાને બદલે તે પલંગપર મનીજાની નોકરાની હશીનાને સુતેલી જોઈ બધા હેરાત થાય છે. ટ્રેખાવો.

અંક ત્રીજો.

દેખાવ ૧—અંદરાદ પોતાની બેટી નજમા સાથે નહાતી આવી એક ગ્રામીણ રહેણાં છે ત્યાં અસહ્ય અન્નદ જેને સાંચીઆઓએ નદીમાંથી મરતો જમાવ્યો છે. તેને પોતા સાથે ચાંચીયાના પંથમાં બે સામેય ન થાએ તો દેહના જોમ માટે તેવાર રહેવાથી અરલી આનંદ અંદરાદ પાસે મદદ માંગવા જાય છે. દેહલીક વાનગીન થયા બાદ જન્મે એકએકને જીવે છે અંદરાદ પોતાનાં કીધેણાં કામ માટે પરતાવે કરી તેને પથે પડે છે અને પોતે કરેલી પુરાણના મદલામાં પેલા ચાંચીઆઓ સાથે લડે છે. ચાંચીઆઓનો નાશ કરી પોતે પણ જન્મી થઈ અસહ્ય આનંદના પગ પાસે પડીને મરી જાય છે અને મરતી વખતે પોતાની બેટી નજમાને આનંદને સોંપી જાય છે.

દેખાવ ૨—જુપી પોલીસનો વડો બનાવટી આનંદ તેને સાપ આપી નહાતી ગયો તે માટે અંદસોસ કરે છે જ્યાં અસહ્યમ આવી એક ન્યુસપેપર જેમાં આનંદ આપઘાત કરીને મરી ગયાની ખબર જુપી પોલીસના વડાને, વંચાવે છે પણ તે વડો આ વાત માનતો નથી પણ આ વાતમાં કાંઈક ભેદ હોવાનું કહે છે. અને પોતે ડરાવ કરે છે કે બનાવટી આનંદને પકડવામાં બે નિયંત્રક થઈશ તો જુપી પોલીસનું કામ છોડી દઈશ.

દેખાવ ૩—ચીફ જજનીસના હોકમથી એક બેરીસ્ટર જે વીજ સિકંદરે અંદરાદ પાસે લખાવ્યું હતું તે વાંચે છે અને તમામ માત્રો નિયંત્રકનો મોટો ભાગ સિકંદરખાન જેને પોતાની મારામતો છોકરો જણાવ્યો તેને આપવા લાગે છે સિકંદરખાન ખુશ થાય છે જ્યાં નજમા અરલી આનંદ સાથે દાખલ થઈ ખરી લોકીકત જણાવી પોતાના આપનું છેલ્લું વસીયતનામું બેરિસ્ટરને આપે છે તે વાંચવાથી બધી ખરી વાતો જાહેરમાં આવે છે, અને સિકંદરને ગીરફતાર કરવામાં આવે છે નજમા મનીબને દોલત મળવાની મુશ્કેલીથી આપે છે પણ મનીબ, પોતાનો આપ મરી ગયો સમજી અંદસોસ કરે છે ત્યાં આનંદ પોતે ખરો આનંદ છે એમ જાહેર થવાથી સરવે ખુશી થાય છે પણ અસહ્ય નજમાના હાથની આગળી કરે છે નજમા મનમુર કરે છે. (સમાપ્ત)

બનામે ખુદાવંદે બાલાઓ પસ્ત.

ચલતા પુર્ન.

બે ફરિશતા

(૧)

તુહી દીનાનમથ નિરંજન દુઃખલંજન

નિરાકાર સબ સંસારમે-

જીવ જંત જપત તેરી કીતીકો મંતર અંતર બામી

સ્વામી તેરી લીલા અપરમપાર “અહેસન” રાખત.

આધાર તેરે દરબારમે-

બે ફરિશતા

૨

ઇસ દુન્યામે માતુસ વોહી હૈ-તનેન ધર્મકા ધ્યાન માન-
સતપનપે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મિલે રહે
આન બાન-દુન્યામે-

બશરકો લેખ હૈ દુન્યામે ઇમતેહાંકે લીએ.

શીરે ન રાહની નીકોઇસે ખોદે બાંકે લીએ.

ફના હૈ એક દીન આખીર કો ઇસ જહાંકે લીએ

નહીં હૈ દોલતે દુન્યા તો બવેદાંકે લીએ.

વહાંસે દોલતે ઇમાન લે વહાંકે લીએ-દુન્યામે

કચ્છીઓ

૩

તીરે સિતમ હૈ લગાકયા, હાજે અલમ હૈ મિલાકયા
 જૌરે ફલક આપડા ચેહ ધર મિલા ચેહ દર મિલા.
 ગજગ બલા બલા હૈ-કયા તીરે સિતમ.
 સરપટ તુફી તાતારી દૌડે, દૌડે, દૌડે, બચુ ઘોડે.
 સરપર ધરકર પથરકો હરદમ દૌડે જા જા.

નાજીમ

૪

બાદ સુદહતકે નવેદે વસ્તે ચાર આને કો હૈ
 અબ ખિજા જાતી હૈ શુલશનમે બહાર આને કો હૈ
 સાંસ લેનેમે જો આતી હય મુઝે છુએ અફસ.
 ઇસ તરફ શાયદ હવાએ કુએ ચાર આને કો હૈ.
 હમ હૈ પાળદે વફા આશક, વોહ ખુગર બુલ્મકે
 ઉનકો શુસ્સા આરહા હૈ હમકો ખ્યાર આને કો હૈ.
 અય દિલે નાજુક બહોત સદમે ઉઠાએ દિજ કે
 અબ વફાકો તેરી ઉનકો એ અતખાર આનેકો હૈ

સિકંદર

૫

મંચ આતિશકા ફવવારાહુ દોજબકા એક શરારાહુ
 હર ધરમે આગ લગાનેકો મંચ ગંધક બિજલી પારા હુ
 મંચ છસકો ચાહુ ખાક કદ્દ હમ ભરમે કિસ્સા પાક કર
 દુન્યામે આફત કાનેકો ગોયા મંચ ઝાડુ તારા હુ
 ચાલાકોમે ચાલાકીસે જો બાકોમે જો બાકીસે
 સફરકોમે સફરકીસે મંચ કાટ ફાસકા આરા હુ
 મેરા હૈ બોલ બોલા સબસે ચાંહાં નિરાલા—
 ઉસ્તાદ અબસા તુમને કહી હય દેખા બાલા—

પડ. બથ જુસ્સે પાલા હો જન્દગીકા લાલા
જસ જુસ્સે બાલ ડાલી શયતાનકા હવાલા

નજમા

કચસી ગત લાઈરે કોન પૂછત બાત,
લવસાગરકી ગહેરી નદીયાં ટુટી નાબ અધેરી રાત-
બારી કાયા બે ધન માયા, પુણ્ય બાતિ કુમલાત
“અહેસન” છોડ ન હાત-

સાહેલીઓ

ચલી હુમક હુમક હુમક બિજ નારી નારી.
આઈ લપક અપક મત વારી ખ્યારી-
હંસસી ગરવા હય મન હરવા પતલી કમર કમર પર કરવા
નાગની જુલફ તોરી, જોગનપે વારી.

સાહેલીઓ

ખ્યારી બની હો દુલહનિયા તુમ્હે લગ જાએગી નજરીયા જાન-
ચાહે સખી મારો ચાહે ગરિયાવો, સૈયાં તો લૂટે જોગનવા-
દિલકે અરમાનકા પથદા હય અસર આંખોપર
મેહેરબાં આપકી બિફુદત મેરે સર આંખોપર
જખી કહેતા હયે ન આશક. પે ખુલે રાજે. દિલી
દિલમંદ કહેતા હય કદમ ચુમકે ધર આંખોપર
ચલો જાઓ ન સતાઓ સુઝે અચસી ન જનાઓ
ઝેપ ગઈ ઝેપ ગઈ વાહ વાહ ઝેપ ગઈ-ચાહે સખી

સિકંદર—

૬

ચલતા પુરબ, પુતલા હું મમ અધિચારીકા
 અધિચારીકા મહારીકા ગદ્દારીકા
 મેરે દમસે ફિત્ના ચમકે આલમમે
 મંચ હિકમત ફિતરત પર બાલાહું આકતકા પરકાલાહું
 બાતોમે ઘાતોમે હરફનહું મૈલા.
 મારા મેરા પાની નહી માગે જનહાર
 હાના હું ફરબના સીયાના મહાર
 ફિત્ને મુઝમે લાખોં કરિશમે હજાર

સહેલીઓ

૧૦

શાહમાં જાઓ શાહ ધડીસે શાહરહો આબાહજી
 ચયનસે ખુશીસે રહો તુમ શૌકસે નેહા. તોરે માંગકે સોહાગરહે
 બાગસે બહાલ.
 ગમ હુર હો અયશ કરો મસદર રહો (૨) વાર કુતો ફલો
 મ.ખમૂરહો,
 કલી ગમ અલમ ન રહે બહમ રહે બજમે અયશો નીશાત
 ન રહે ફલકટી શિકંચતે, રહે બાદે દૌર હયાત
 રોપ.

૧૧

મીલ ગઈ બે ખુદીએ શૌકસે રાહત કયસી
 હો ગઈ દોનો જહાંસે હમે કુરસત કયસી
 અખતો દો ચારહી નાલોંકા રહાયા જુગલ
 હારહી હજરતે દિલ આપને હિમ્મત કયસી
 આપહી જોર કરે આપહી પૂછે હમસે
 ચેહ તો ફરમાઈએ હય આજ તબીઅત કયસી

ધમકીયાં દેતે હો કહું જ.જખએ દિલકી અય દામ.
બન્દા પરવર ચેહ મહુ.ખતમે હુકુમત કયસી

નજમા

૧૨

હું જુદમ કરન જલિમ હુત ફો કરમકે બદલે
એક દિન તુજે મીલેંગે જુદમે સિતમકે બદલે
ઇસ જુદમે નારવાકી આખૂર સભા મિલેગી
દોઝખકા ગારહોગા બાગે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયશે આરુપર ફુલા હુવા હય ના.હક.
મીટડીકી ક.ખ હોગી જાહો હશમકે બદલે
દોલત ન સાથ દેગી અ.જમતન પાસ હોગી
કી.કે ક.ફનમે હોંગે જાહો હશમકે બદલે

મની.બ તથા સહેલીઓ

૧૩

હાં મોરી જાન જવરવા ધડકે; કાસે કહું દુખમય દુખચારી
હાએ ગઇ મોરી મત મારી મોરી જાન
ખિપત લવરમે જાન હય દેયા, ઔઘટ ધાટ ફસી મોરી નૈયા
હુઇ કયસી ચેહ ખારી-મોરી જાન

સહેલીઓ

૧૪

રોવત કહિ ગરે લાગો ચુઇયાં
એક સિમત જહાંમે, કળી સાયા નહીં રહેતા
એક વજખપે અહેવાલ કીસીકા નહીં રહેતા
પડ જાએગી ઉનકી નજરે મેહેર કીસી દીન
સુરખપે સહા અપ્પ તો છાયા નહીં રહેતા મુન મુન
ખારી ખંતીયાં તે હારી: જ્યાંમે ચુલત ચુલે જ્યસે મુઇયાં

મની બ તથા સહેલીઓ ૧૫

બાવરી બાવરી હુધ્યાં નાદાન લેગ બાવરી હી બનીએ
 બાવરી હુધ્યાં પિતાકારન—નાદાન લેગ
 ગોરે ગોરે યુખપર ઝલકી ઉઠાસી કાસે કહું મંચતો
 દરસકી ખ્યાસી
 શું છપા ન જરારી વારી વારી વારી—નાદાન લેગ

સહેલીઓ

૧૬

બ તળીબ ધર અપને તુ કી બાને સાર
 આશક અંગે કિન કીએ બિન દેએ દીદાર
 ગોંરીદાચિત લગા અંગેદીયાં ધારાં (૨) વાર
 પએણુ પોહારાં યારાંદે નાલ બહારાં
 ધર ધર ટિકલું ધરધર બિનદલુ ધરધર બાંકીયા નારાં
 લક પતલા અબિયા બીચ કબલા, સોણેતો બનમયવારાં

ના. જી. મ

૧૭

અલી હય લોલી લેલી દનકી બાતેં ખુદ સાલી હય
 મગર ચિતવન ચેહ કહેતી હય કયામત હોનેવાલી હય
 ર. કાબતને હવાએ શુલમે અચસી ફૂટ ડાલી હય
 જુદાં પતેસે પત્તા હય અલગ ડાલીસે ડાલી હય
 જવાનાકી ઉમંગે હય તળીચત લાગ્યા ખાલી હય
 ન તુમ દુન્યામે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય

શિશુ, ક્ષા તથા ના. છમ ૧૮

તોરી સાંવરી મુરતપર વારી શામ વારી બર્ડે
 વારી વારી બર્ડે—મનમાની દિલબની
 તોરી છબ દબ લાસાની ચાર તોરી—(૨) વાર
 અય જાન મય કુરબાન હું કુરબાન હું હાં
 એ તોરી સૈયાં મય લેલું બલૈયાં પીયારે
 મોરે બાલમાં
 મુંદર ગોરી મન હુભાવે
 મોરે મંદિરવા પીયારે દિલબાન આઓ
 માન બાઓ પ્રાન આઓ

નજમ

૧૯

મુરખ છાંડ તથા અલિમાન અઉસર ખીત ચદયો હય તેરે
 દોદિનકો મહેમાન
 ભૂપ અનેક ભયે પૃથિવપર, રૂપ તેજ બલવાન
 કઉન બચ્ચે યા કાલ ગાલસે, મિટ ગચ્ચે નામનિશાન
 ધવલ ધામ ધન ગજ રથ સેના, નારી અંદ્ર સમાન
 અંત સમય સખહીકો તજકર, બાય બસે શમશાન—

રામિશગાર

૨૦

આંખે કહે કે દિલહીને હમકો કીયા, ખરાબ
 ઔર દિલ કહે કે આંખોને મુઝકો મીટા કીયા
 બિગડા કીસીકા કુચ ન મગર હાચે મુક્તમે
 દોનોકી છાંડને ખાકમે મુઝકો મીલા કીયા
 ઠાલ ગલે બૈયાં મંચ રાચે રાચે બનીયાં

હાથી અટરિયા પીયા ભુલાવે, પતલી કમરિયા સૌ જલ ખાવે
થક થક ગઇયાં મંચ રોએ રોએ જાનીયાં
એરા એરી ઘુંઘટ લાકે, એખેન રસ લેટે
ગલે લાકે, લખલખ કમ્યાં, મંચ રોએ રોએ જાનીયાં

અધુતી તથા કલ્લ

૨૧

અલો નીકલ ગયા કંગાલ; ખડા જંજલ હમારે ઘરસે અરેહારેહાં
અખ દશઅ. હૂવા મનહુસ, થા ખડા વોહ મખખી ચુસ
હિલ ઠોલ ગટરકા ધુસ, ખડે કંબુસકો ટાલા સરસે

ડોપ.

ડેનસસીંગ ગર્લન—

૨૨

હાર્ક ધી દ્રમસ હાઉધે ખીટ ઇન્ન. ખેલ, તુધી ત્રમખીંગ એક શીટ
ઇન્ન. ખેલ, સો ઇ. ધાર આઇન. સ્વીટ હાર્ટ ટોન્ટાઇ
વીશ મી ચુડલક એન્ડ સે ચુડખાઇ ધેર ઇન્. એ વર્ક ટુ ખી ડન
ઇન્ન. ખેલ, ધેર ઇન્. એ ફાઇટ ટુ ખી વન ઇન્ન. ખેલ.
ઇનટુધી લાઇન આઇ વીલ ફોલ; વેનધી ખચુગલસ કોલ
હરી અપ કમઅલોંગ કમઅલોંગ, ફેરવેલ ઇન્ન. ખેલ, ઇન્ન. ખેલ
કોન્ટ્રેટ ઇટ ઓવ ચુ, આઇ ગોટ ટુ ગો, ફેરવેલ ઇન્ન. ખેલ ઇન્ન. ખેલ
આઇડિવ ગોટ ટુ લીવ ચુ, ટુ ફેસ ધી ફોર ચુ નો વેરીવેલ ઇન્ન. ખેલ
એન્ ધી એટલ આઇ ગો થુ; આઇ શેલ ટુ માઇ ખેસ્ટ વેન આઇમ
ઇન ઇટ ટુ વીનસ્ટિ એન્. આઇ વન ચુ ચુ

સમાપ્ત.

એડવર્ડ હોટેલ

ભગુરસોડ—દેવલાહી,

શાને માટે મશહુર છે ?

સારી ખુલ્લી જગા, મનમાનતી મેનેજ,
ઘેર જેવી સુખ સગવડ, સુવર્ણ સફાઈ.

અને સરવેથી વધારે

નમનતાઈ !

માલિક:—વાહી.

જીવનું, બચીતું, અને પ્રજનન માનિતું
જેમ્સ પીયર્સની કું

મળ્યાત રેસેટારાં.

હાઇકમાન્ડ
ફર્નિકેચનર્સ.

પ્રીનસેસ બીટ, ધોળી તથાવ.

બીડીંગ
ફેટરર્સ.

વેકો, દોડો,

ગરમા ગરમ પેરીસ.

આહવાયાનાં

પેચી, પુડીંગ, ને મધમધતું પાઇ, બન

બતના ઈંગ્લીશ ને હોલ્મન ફર્નિકેચનરી

મંદીરમાં.

લેટેસ્ટવાર આઇસીક, કોલ્ડ-ફીક્સ

વીગર, વીગર.

દરરોજ તહેવાર સ્વાદીષ્ટ, ઈંગ્લીશ ડીસીક ઉંચા
વાઇત તેમજ દારદાર સાથે મળશે.

દરરોજ

આ

જે બતનાં આઇમકીમ તથા કોલ્ડ ફીક્સની

યાદી

લેટેસ્ટ આપવા

કુટુંબ સદીન વેહેલા પધારો.

દીવસ તેમજ સતના જમવાની સગવડ, આસીક
લખાજમથી કરી આપીશું.

પાર્ટી, ડીનરે, વગેરેનાં કામ, મધ્યમકામે કુંક નાદીસ અપાને
અતોષકારક રીતે આપવામાં આવશે.

